

POGORÂREA DUHULUI SFÂNT - ÎNTEMEIEREA BISERICII

Astăzi, Sfânta Biserică prăznuiește evenimentul Pogorârii Duhului Sfânt peste Sfinții Apostoli, Cincizecimea sau Rusaliile, cum i se mai spune în popor. Fiecare din aceste denumiri reflectă un aspect sau altul al acestui mare eveniment din istoria mântuirii neamului omenesc din robia păcatului. I se spune Pogorârea Sfântului Duh pentru că acum puterea Duhului Sfânt s-a revărsat asupra Sfinților Apostoli, înzestrându-i cu „*putere de sus*” pentru marea lor misiune de propovăduire a Evangheliei tuturor popoarelor. Evenimentul acesta s-a petrecut la 50 de zile după învierea din morți a Mântuitorului Iisus Hristos, și de aici numirea de „*Cincizecime*” care era una din marile sărbători ale poporului evreu, dar care a primit un pronunțat caracter creștin. Numirea de „*Rusali*” vine de la o sărbătoare a romanilor, „*Rosalia*”, care înseamnă trandafir, zi în care cetățenii romani mergeau cu trandafiri la mormintele celor decedați. Acest obicei s-a păstrat și la poporul nostru român, căci astăzi în unele părți ale țării se merge la cimitire pentru a se pune flori și trandafiri la căpătâiul celor decedați, iar în biserici se aduc crengi și frunze de nuc, armindenii sau tei, care simbolizează „*puterea cea de viață făcătoare a Duhului Sfânt*”, primind astfel un pronunțat caracter creștin, nădăjduind ca de această putere să se învrednicească și cei vii, dar și cei morți. Poate că acesta a și fost motivul pentru care Biserica a rânduit ca Sâmbăta dinaintea Rusaliilor să fie numită și „*Sâmbăta moșilor de vară*”, zi în care se face pomenirea morților. Dar care este folosul nostru sufletesc din praznicul de astăzi, care este importanța lui? Pentru Biserică, Pogorârea Sfântului Duh este actul de întemeiere a Bisericii creștine, luând ființă prima comunitate bisericească formată din peste 3000 de persoane. Această primă comunitate creștină a crescut până în ziua de astăzi și va crește până la sfârșitul veacurilor, pentru a cuprinde cât mai mulți oameni, căci spune Sfânta Scriptură: „*Dumnezeu voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină*”. Acum, la Cincizecime, Sfinții Apostoli au fost investiți cu putere dumnezeiască pentru marea lor misiune de propovăduire a Evangheliei la toate neamurile, după cuvântul poruncit lor de Mântuitorul: „*Drept aceea mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh...*” (Matei 28, 19-20). După Pogorârea Duhului Sfânt, apostolii au mers în toată lumea, au propovăduit Evanghelia la toată făptura, au întemeiat Biserici, au hirotonit preoți, pentru ca aceștia să continue întreita lucrare misionară de propovăduire a Evangheliei, de sfințire a credincioșilor prin harul sfintelor slujbe și de povățuire a credincioșilor pe cărările mântuirii. Pentru noi, cei credincioși, Pogorârea Duhului Sfânt are importanță prin aceea că ni s-a dat posibilitatea fiecăruia să ne putem mântui prin colaborarea noastră cu harul dumnezeiesc pe care îl primim în Biserică prin Sfintele Taine și alte slujbe. Să ne ajute bunul Dumnezeu, ca harul Duhului Sfânt să fie viu și lucrător în viața fiecăruia dintre noi.

SFINȚII APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL

Sfinții apostoli Petru și Pavel sunt prăznuți în aceeași zi deoarece ambii s-au săvârșit la Roma, din porunca împăratului Nero. Petru a fost răstignit cu capul în jos, iar lui Pavel i-a fost tăiat capul. **Sfântul Apostol Petru** - fiul lui Iona și fratele Apostolului Andrei, s-a născut în Betsaida Galileei. Înainte de apostolie numele său era Simon, însă Mântuitorul îl va numi Chifa (piatra): „*Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa (care, tălmăcit, însemnează Petru)*”. (Ioan 1, 42). După o pescuire minunată pe lacul Ghenizaret, este chemat să devină pescar de oameni. Mărturisește în numele apostolilor dumnezeirea lui Hristos, dar se și leapădă de Hristos când El este prins spre a fi răstignit. După Înălțarea Domnului, Petru ia cuvântul în adunarea ucenicilor și alege ca apostol pe Matia în locul lui Iuda. În ziua Pogorârii Sfântului Duh, după predica Sfântului Apostol Petru, s-au botezat trei mii de persoane. Sfântul Apostol Petru a propovăduit în Ierusalim, Iudeea, Samaria, Asia Mica până în Babilon și în ultima parte a vieții, la Roma. În timpul persecuțiilor împotriva creștinilor, declanșate de către împăratul Nero, după incendierea Romei în anul 64 după Hristos, Sfântul Petru a fost arestat împreună cu Apostolul Pavel. Sfântul Petru a fost condamnat la moarte și executat prin răstignire pe cruce cu capul în jos (la cererea lui, spre a se deosebi de modul răstignirii lui Iisus Hristos), în anul 67, lângă fostul circ al lui Caligula din afara zidurilor de atunci ale Romei.

Sfântul Apostol Pavel, cunoscut mai întâi sub numele de Saul (cel dorit), s-a născut la Tars, capitala provinciei Cilicia din Asia Mica, din părinți evrei, cu bună stare materială. Orașul Tars avea școli vestite, la care Saul a învățat bine din copilărie limba greacă. De la părinții săi, avea dreptul de cetățean roman. De foarte tânăr, Saul a mers la Ierusalim, unde avea o soră, mama lui Ioan Marcu, vărul lui Barnaba, spre a se instrui în legea mozaică, la școala vestitului învățat rabin Gamaliel. În timpul activității publice a Mântuitorului, Saul trăia la Tars, ca rabin. Auzind vestea mării mișcări produse de predica Apostolilor despre Iisus Hristos, a venit la Ierusalim, unde a devenit persecutor al creștinilor. Prezent lauciderea Sfântului Apostol Ștefan Întâiul-mucenic (Fapte 7, 58), Pavel este orbit de Iisus Hristos însuși pe drumul Damascului (Fapte 9, 1-22). Aflat de Apostolul Anania, în urma unei vedenii dumnezeiești, Saul își regretă faptele și este botezat de Anania. Curând după convertire, Saul și-a schimbat numele în Pavel, iar mai târziu a fost inclus în ceata Apostolilor. Pavel a propovăduit Evanghelia pe o zonă foarte întinsă, din Arabia până în Spania, atât la evrei cât și la păgâni. Pavel și-a petrecut viața de creștin în suferință și lucrând pentru Hristos, înființând și organizând Biserici pretutindeni. A atins o așa stare de îmbunătățire încât spune Bisericii din Galatia: „*nu eu, ci Hristos trăiește în mine*” (Galateni 2, 20). Descrierea călătoriilor misionare ale Sf. Apostol Pavel și epistolele lui către Biserici, formează o parte importantă a Noului Testament. Sfântul Ap. Pavel a fost martirizat împreună cu Sfântul Petru, în timpul împăratului Nero, prin decapitare. Amin.

PUTEREA RUGĂCIUNII, DARUL DUHULUI SFÂNT

Rugăciunea este atât de tare și de puternică încât poți să te rogi și să faci ce vrei, căci rugăciunea te va povățui spre o lucrare adevărată și dreaptă. Pentru ca să fii plăcut lui Dumnezeu n-ai nevoie de nimic altceva decât să iubești – „iubește și fă ce vrei”, spune Fericitul Augustin - căci cine iubește cu adevărat, acela nu poate și nu vrea să facă ceva ce nu este plăcut ființei iubite... cum însă rugăciunea nu este decât revărsarea și lucrarea dragostei, atunci se poate spune cu toată dreptatea despre ea același lucru: Roagă-te și fă ce vrei, și vei atinge țelul rugăciunii, vei dobândi iluminarea (odihnirea Duhului Sfânt în tine)!...

Roagă-te și gândește ce vrei, și gândurile tale se vor curăți prin rugăciune. Rugăciunea îți va lumina mintea, va izgoni și va liniști toate gândurile necuviincioase. Asta o întărește Sf. Grigorie Sinaitul: „Dacă vrei - ne sfătuiește el - să-ți alungi gândurile și să-ți cureți mintea, atunci izgonește-le cu rugăciunea, căci în afară de rugăciune, cu nimic nu putem opri gândurile”. Sfântul Ioan Scărarul spune în această privință același lucru: „Caută să biruiești vrăjmașii ce țin de gânduri prin Numele lui Iisus. Afară de această armă nu vei găsi alta”.

Roagă-te și fă ce vrei, și faptele tale vor fi plăcute lui Dumnezeu, iar pentru tine folositoare și mântuitoare. Rugăciunea deasă, chiar și atunci când nu ține seama de cererea ce o faci, nu va rămâne fără rod (Marcu Ascetul), pentru că în ea însăși se află o putere plină de dar. „Sfânt este Numele Lui, și oricine va chema Numele Domnului se va mântui”. Cel ce s-a rugat multă vreme fără să simtă vreo îmbunătățire în viața lui vicioasă a primit în cele din urmă, prin rugăciunea lui, o înțelepciune și o chemare la pocăință.

Roagă-te și nu încerca să birui patimile prin propriile puteri. Rugăciunea le va dărâma în tine: „Căci Cel ce este în voi, este mai mare decât cel ce este în lume”, spune Sfânta Scriptură, iar Sf. Ioan Carpatinul învață că dacă tu nu ai darul înfrânării să nu te întristezi, ci să știi că Dumnezeu cere de la tine silință spre rugăciune, și rugăciunea te va mântui. Bătrânul descris în Pateric, care „căzând a biruit”, adică poticnindu-se de păcat nu s-a deznădăjduit, ci s-a întors cu rugăciunea spre Dumnezeu și s-a ridicat în picioare, slujește drept dovadă printr-o pildă.

Roagă-te și nu te teme de nimic, nu te înfricoșa de necazuri, nu te spăimânta de năpaste, căci rugăciunea te va apăra, le va înlătura. Adu-ți aminte de puțin-credinciosul Petru care se îneca, de Pavel care se ruga în temniță și de alte cazuri asemănătoare. Toate aceste întâmplări arată puterea, tăria și întinderea atotcuprinzătoare a rugăciunii făcută în Numele lui Iisus Hristos.

Roagă-te oricum, numai mereu, și nu te neliniști de nimic. Fii vesel și liniștit cu duhul, căci rugăciunea va rândui toate și te va înțelepți. Ține minte că despre puterea rugăciunii vorbesc Sfinții Ioan Gură de Aur și Marcu Ascetul. „Rugăciunea, chiar atunci când este făcută de noi, care suntem plini de păcate, ne curăță numaidacă”. „Ca să te rogi într-un fel oarecare stă în puterea noastră, dar ca să te rogi curat este un dar de sus”. Jertfește lui Dumnezeu ceea ce poți, iar puterea lui Dumnezeu se va revărsa în neputința ta. Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Luni 24 iunie	07:00 - 10:30	Utrenia Sfânta Liturghie
Miercuri 26 iunie	17:00	Paraclisul Sf. Icoane Portărița
Vineri 28 iunie	14:00 17:00 și 18:00	Spovedanie Vecernie cu litie la Bisericile „Sf. Apostoli Petru și Pavel” I, II
Sâmbătă 29 iunie	07:00 - 11:00 18:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Pomenirea celor adormiți Vecernie
Duminică 30 iunie	07:00 10:45 18:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Program de bibliotecă Vecernie și dezlegări

Istoria despre Sfânta Treime

Un om simplu călătorea pe un drum de țară, în tovărășia unui preot. Vorbind ei de una de alta, omul și-a arătat o nedumerire: „Cuvioase părinte, nu pot înțelege cum de în Sfânta Treime sunt trei Persoane care formează Una singură. Cum de Tatăl, Fiul și Sfântul Duh sunt trei persoane unite, nedespărțite, dar fără a se amesteca una cu cealaltă?”. „Fiul meu, îi răspunse cu răbdare preotul, sunt și lucruri mai presus de gândirea noastră păcătoasă. Însă, ceea ce spui nu este atât de greu de priceput. Să privim, de exemplu, soarele! Să zicem că sfera de foc, ce dăinuiește acolo de veacuri, este Tatăl. Apoi, să spunem că lumina care ne vine de la soare este Fiul, Iisus Hristos, Ce a venit să ne lumineze viața și să ne scape de păcate. Apoi, căldura, care vine tot de la soare pentru a ne încălzi, să zicem că ar fi Sfântul Duh, Care, cu dragostea Sa, ne încălzește mereu sufletele înghețate de răutate. Vezi tu, fiul meu, soarele cu lumina și cu căldura lui nu sunt unul și același lucru și, cu toate acestea, cele trei rămân diferite când vorbim despre fiecare? La fel și în Sfânta Treime, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh sunt Unul și Același Dumnezeu, Căruia noi, credincioșii, ne închinăm”.

Pomul roditor

Un om credincios fiind asuprit de necredincioși, a mers într-o zi la duhovnicul său și i-a zis: „Ce au cu mine, părinte, de nu mă lasă în pace?”. Părintele, un om bătrân și plin de înțelepciune, l-a dus în grădină. Acolo se aflau și pomi roditori și alții neroditori. „Iată fiul meu, ai aici pilda vieții. Crezi tu oare că aruncă cineva cu pietre în pomii aceștia cari au numai frunze? Nu fiule, oamenii aruncă cu pietre numai în pomii cu roade. Fii vesel că te asupresc oamenii, căci asemeni pomului cu roade ești”. De-atunci, omul acela nu s-a mai văitat de asupririle semenilor.

Era numai aur

În țările răsăritului, doi călători rătăcind în pustii deșertului ajunseseră în primejdia de a muri de foame și de sete. Deodată, în zare se ivește un palmier, iar lângă el urmele unor foști popositori pe aci. O traistă plină cu ceva rămăsese aci. O desfăcură repede în nădejdea că află în ea ceva hrană. Dar, vai, în ea era numai aur, iar aurul nu le putea ajuta. Au murit lângă el. Așa se întâmplă și în pustii acestei lumi. Lumea aceasta nu are nici o hrană pentru suflet. E un deșert mare fără apă și fără pâine sufletească. Vai, câte suflete mor de foame și de sete lângă bogățiile și averile trecătoare.

